

andet end fredelige formål, for så har vi der halmstrået, vi kan klynge os til, og så har vi den forklaring, vi kan bruge, når vi både skal sikre retssikkerheden og samtidig også meget gerne vil forbyde foreningen. For det er der ingen tvivl om at Socialdemokraterne sådan set gerne vil, hvis der er mulighed for det, samtidig med at vi lever op til kravet om retssikkerhed.

Der er ingen tvivl om, at når vi i Danmark skal snakke Hizb-ut-Tahrir, bliver vi nødt til hele tiden at sige til os selv og hinanden, at vi skal bekæmpe det parallelsamfund, som findes også i Danmark. Vi skal bekæmpe det menneskesyn, som der er nogle mennesker, som bor i vores samfund, der dyrker, hvor de gerne vil fastholde en tro på, at muslimer overhovedet ikke kan integreres, at man ikke skal have ligestilling, at man skal bekæmpe demokratiet, og at man ikke skal have et kvindesyn, som på nogen måde er foreneligt med det, som vi lever efter og tror på i Danmark, hvor ligestilling er kernestenen.

Når der er muslimer, som stadig væk mener, at vi skal have kalifatstaten indført, så skal det bekæmpes med alle demokratisk mulige midler. Det er meget vigtigt, at vi sender det signal, at vi ikke synes, at den måde at drive politik på er acceptabel, men det er også vigtigt, at vi holder os for øje, hvor få de er. Vi skal altid holde med de moderate, vi skal altid holde med dem, som er velintegrerede, og holde med dem, som passer deres arbejde, som står op om morgenen, og som bidrager positivt til udviklingen i det danske samfund. Nogle gange, når vi kommer til at diskutere de her få tåber, der bl.a. findes i Hizb-ut-Tahrir, glemmer vi også at minde hinanden om, hvor mange af de muslimer, der bor i vores samfund, som rent faktisk bidrager til samfundet, yder en indsats, er moderate og velintegrerede, og som vi er glade for at have i vores midte.

Der er ingen tvivl om, at vi har kæmpe problemer med integrationen. Vi har problemer med børn, som ikke må tage med på lejrskoler, med børn, som ikke må gå i svømmehallen, med børn, der ikke må deltage i fødselsdage, med børn, som får at vide, at de ikke må være med i festligt lag, og med voksne, som ikke må deltage i demokratiske valg, fordi man mener, det støder Hizb-ut-Tahrirs tankegods. Alt det skal vi bekæmpe, og vi skal søge at få integrationen til at virke meget bedre, men vi skal holde fast i vores kerne, og vores kerne er retssikkerheden. Derfor kan vi ikke gå ind for Dansk Folkepartis forslag, for vi afventer Rigsadvokatens undersø-

gelse. Men er der et halmstrå at gribe, så man kan forbyde Hizb-ut-Tahrir, er vi med på den, men vi går altså ikke ud og laver sådan en panikløsning i ellefte time, når vi ved, at vi venter på en undersøgelse.

Kl. 18:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren.
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 18:08

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal spørge Socialdemokraternes ordfører, der åbenbart ikke vil støtte forslaget om et forbud mod Hizb-ut-Tahrir: Vil det sige, at det også gælder i en situation, hvor Rigsadvokaten vurderer, at der ikke er beviser nok mod Hizb-ut-Tahrir? Skal vi så bare sidde med armene over kors og sige: Nå jo, men det er den der organisation, der stadig væk udsteder trusler mod Danmark, der stadig væk opfordrer til drab på jøder, og som stadig væk opfordrer til drab på vores soldater i Irak? Skal vi sidde med armene over kors og så sige: Nå, men det kan vi ikke gøre noget ved?

Eller skulle vi måske sætte os sammen? Skulle vi måske føre den sag, som kan fortælle os, hvad der skal til, for at vi kan få opløst den organisation, ligesom Sverige og Tyskland har gjort det?

Kl. 18:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:09

Karen Hækkerup (S):

Dansk Folkeparti opstiller her en eller anden forskel i forhold til, om man har mandsmod nok til virkelig at turde gå forrest i kampen mod Hizb-ut-Tahrir. Og det skal der ikke være nogen tvivl om at Socialdemokraterne godt tør gøre. Vi tør godt bekæmpe dem. Vi tør godt sige, hvad vi mener om dem. Vi tør godt sige, hvor lidt vi bryder os om, hvad de gør både ved hinanden og ved os andre og ved hele vores samfund.

Men vi har altså nogle principper omkring retssikkerhed, og der er en grundlov, som vi plejer at hyld, og som bl.a. har nogle bestemmelser om, hvordan man kan opløse en forening. Og hvis de grundlovsbestemmelser ikke er opfyldt, kan vi ikke medvirke til at opløse en forening. Men vi ser frem til, at Rigsadvokaten laver sin undersøgelse, for der er ingen tvivl om, at vi ikke bryder os om Hizb-ut-Tahrir. Men vi bliver altså nødt til at have beviser for, at foreningen kan opløses, før vi går med til det, ellers har det